

[OWIECZCZYN *ai*

D sg n owieczczyn(e)mu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „owieczka”; właściwy owieczce: Ieft to záprawdę przeciw przyrodzeniu owieczczynemu/ wćiekác od páfterzá do wilká. ZebrzydOdpow Dd.

FP